

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Se pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemnik, velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 27.

V Ljubljani, v petek 3. februarja 1893.

Letnik XXI.

Slovenske šole v Gorici.

Iz Gorice, 1. februarja.

Slovenec premilostivi minister Gautsch je oni dan povedal v šolskem odseku, da je že večkrat opomnil deželni šolski svet, naj stori svojo dolžnost gledé slovenskih šol v Trstu in Gorici. Minister se nam prav smili, da njegova beseda tako malo velja. Kako rad bi bil že napravil Slovenem šole, ali deželni šolski svet noče. Nazadnje bo pa vendarle ubogal. To zagotovilo nam je dal Gautsch in s tem zagotovilom potolaženi lahko plačujemo svoje šole še jedno leto sami, kakor do zdaj. Kaj pa je to za take bogatince, vzdržati pet do šest učiteljev na leto!

Pred desetimi leti nismo imeli niti jedne šole v Gorici. Tedaj so se rodoljubi dogovorili — po priporočanju velenčenega g. dr. A. Gregorčiča, — da ustanovijo otroški vrtec in šolo. Šola je vspevala, to je, otrok je bilo vedno več, troški so rastli, ali tudi požrtvovalnost ni manjkala. Poslanec vit. Tonkli nabral je mej poslanci vsako leto lepo svoto za slovenske šole v Gorici, ostalo pa so zložile radodarne slovenske roke.

Toda vsaka stvar ima svoje meje, in tako tudi požrtvovalnost in potrpežljivost Slovencev. Čemu bi plačevali sami? Ali nam ne gredo šole po postavi, kakor drugim ljudem pod cesarjem? Vse trkanje je bilo zaman! Naposled so slovenski stariši vložili zahtevo s podpisi izpričanimi pred c. kr. notarjem. Tedaj pa je stvar romala od Poncija do Pilata, — in naposled se je odklonila.

Mestni očetje niso vedeli, kam bi se deli iz dveh razlogov. Prvič nimajo denarja, kar jim verujemo radi, ker liberalci nikjer nimajo denarja, ampak same dolgove. Ali mi Slovenci smo v tej stvari nedolžni, ker pri mestnem gospodarstvu še

nikoli govorili nismo, če prav plačujemo vsak dan za mesto.

Ali še največ skrbi jim je delala narodnost. Njih argumentacija je povsod taka-le: „Gorica je laško mesto, torej nimajo v mestu Slovenci nobene pravice. Kdor pride v Gorico, naj se poitalijani.“ Nekateri očetje bi bili morebiti radi priročili Slovenem par učiteljev, ali zbal so se narodnapredne stranke, ki ima vpliv pri volitvah. Ta stranka stoji na zgolj narodnem stališču in ponša se tako, kakor bi že ne bila v Avstriji, ampak v Italiji. Zato pa delajo na to, da pripravijo Trst in Gorico za novo pokrajino materi Italiji. S svojega stališča ravnaajo tedaj dosledno, da ne priznavajo Slovenem — nobene pravice.

Kaj pa vlada avstrijska? Kaj pa katoličani?

Birokracija hrani stare jožefidske tradicije, po kojih je nje sveta naloga: širiti nemščino na Primorskem. Kaj se godi z italijanščino in slovenščino, ni njej prav nič mari. Da je ponemčevanje pri nas nespametno in popolnoma brezuspešno delo, vedo morebiti birokratje sami, ko sedé pri kozarcu piva, ali v uradu imajo verovati in učiti: „Primorsko se mora ponemčiti!“ Vendar pa do zdaj niso delali Nemcev naravnost iz Slovencev, ki so za tako preobraževanje mehki kot lipov les, ampak postavili so si to-le pravilo: „Iz vsakega Slovence najprej jednega Italijana“ (na ič — in — ov — ak — ar), a iz vsakega Italijana dva Nemca (na er — ang — ung — ele)*.

To je vsa diplomatična in državljanska modrost naših birokratov. Da je tudi sicer višja birokracija rajši z Italijani, nego s Slovenci, krivo je socialno stanje našega naroda, ki nima „gospode“ dostojne višjih uradnikov. Figulus! Kje pa so italijanski katoličani? — V zakristiji! . . .

Državni zbor.

Z Dunaja, 1. februarja.

Steinwenderjeva interpelacija.

V včerajšnji seji je ob začetku seje interpeloval dr. Steinwender načelnika odseka za volilno reformo, kako je s predlogom Kaiserjevim, da bi se uvele direktne volitve v kmetskih občinah. Odsek bi bil moral o tem predlogu poročati v štirih tednih.

Poslanec baron Widmann je kot odsekov načelnik odgovoril, da je odsek storil svojo dolžnost. Poročati pa zboru ni mogel, ker vlada zaradi poganjanj o novi večini še ni dala nobenega točnega odgovora v tej stvari.

Šolska debata.

Liberalci Bendel je polemizoval z Mladočhom Masarykom in zatrjeval, da so nemški liberalci že branili svobodno šolo, ko je še marsikak Mladočeh hlače trgal po šolah. V ostalem pa ta govornik ni dosti novega povedal. Pritoževal se je, da se že pri srednješolskih učiteljskih mestih gleda, kake vere je prosilec. Potem je v liberalnem zmislu govoril o jezuitskih gimnazijah in opiral liberalce, da niso zakrivali socialnega demokratizma.

Nemško-nacionalni protisemit Hauck je po svojem govoru se pritoževal, da se po šolah premalo goji nemška zgodovina, preveč pa židovska. Na Češkem se preveč snujejo češke šole. Omejilo naj bi se število židovskih dijakov na visokih šolah. Da bi pa kdo ne mislil, da Hauck ni dober liberalci, izpodtikal se je še nad katekizmom, ki se uči v šoli, iz katerega se dekleta pohujšujejo.

Potem je sledila dolga vrsta faktičnih popravkov.

Glavni poročevalec grof dr. Pininski je pred vsem pojasnil stališče njegove stranke o šol-

LISTEK.

Prvikrat z očetom k juternici.

„Šest pripovedij“, arabski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novoselec.

(Dalje.)

E pa menda vidite, kaj bo iz vsega!

Nekega večera prišli so oni vsi. Prišel je ž njimi še neki Peter Zelenbač, nekakšen svinjski trgovec, kateri, pravijo, da „s Pešto trguje“. Brke je navihal lase od zadi razdelil, a kodre po sencih je pustil do ličnic. Lica je debelega, života okroglega, nekakov klobučič mu čepi čisto na eni strani, a prek telovnika zlata verižica, ravno taka, kakor jo je prej imel oče. Na roki ima nekakšen prstan, blišči se, brate, kar gledati ga ne moreš. Ziblje se, kedar hodi; govori debelo in zamolklo in vedno se smehlja z malimi, kakor žolč zelenimi očmi, da se te polasti kar nekak strah, kakor pred sovo.

Prišli so oni. Stojan stoji pred ognjiščem in kuha kavo! Zažgo štiri sveče. Kadi se od tobaka, kakor iz dimnika. Pijó kavo, moléé kakor Turki, samo karte se mešajo in čuješ, kako cvenká zlat.

To je bila strašna noč!

Mi smo se z materjo zaprli v drugo izbo. Ona ne joče več. Tudi sestra ne. Posušili sta se v lieu, oči sta jima upadle, pa gledajo strahovito plašno. Proti temu ni nič ono, ko mi je stric umrl.

Nekolikokrat je prišel moj oče v našo sobo. Bil je ves poten. Razgalil je telovnik, razpel srajco, Načmeril se je kakor Turek.

„Daj še!“ pravi moji materi.

Ona stisne srce. Molči kakor kamen, odpira škrinjo, pa s pestjo sipa v njegovo roko, a on veže v robec.

Gleda plašno in na stran, topoče z nogami kakor jaz, ko me čaka zunaj društvo, a jaz stojim, dokler mi sestra ne odreže hleba. Jemlje denar, gleda na drugo stran, pa ko gre mrmra kakor za sebe: „Samo to še.“ In potem kar beži iz sobe.

Ali „to še, to še“, pride ti on, meni se zdi, petokrat v našo sobo, a okoli tretje ure po pol noči.

„Daj!“ velela materi — a prišel je v lieu bled kakor zid.

Mati odide k škrinji, a nogi se ji treseta in omahuje.

Videl sem takrat izpod odeje, kako se je on moj veliki oče stresel, in kako se je prijel za peč.

„Hitreje!“ reče materi, a topoče z nogami, in z rokavom briše pot.

Mati mu poda.

„Daj vse!“ zahteva on.

„Zadnjih deset zlatov!“ pravi ona. Ali to ni bil več glas, niti šepetanje, nego nekaj sličnega hropljenju.

On vzame denar in zbeži iz sobe.

Moja mati pade poleg škrinje in omedli. Sestra zavriska. Jaz skočim iz postelje. Tudi Jurček skoči. Usedli smo se doli na pod k njej; ljubili smo ji roki: „nana, nana“!

Ona je položila roko na mojo glavo, in je šepetala nekaj. Potem vstane, užge svečo ter nažge svetilnico pred sv. Jurjem.

„Pojdite deca, molite Boga, da nas reši od skušnjave!“ reče ona. Glas ji doni kakor zvon, a oči se žarijo, kakor večerna zvezda na nebu.

Mi pohitimo vsi pod sliko in poklekne, a Jurček pred mater, okrenil se je z licem k njej, križa se in sirotče moli na glas ono polovico Očenaša, katero se je bil že naučil. Potem se zopet križa in ljubi materi roko, pa zopet gleda v njo. Iz njenih oči tečeta dva potoka solz. One so bile vrpte v svetnika in v nebo. Tam gori je bilo nekaj, kar je ona videla; tam je njen Bog, katerega je ona gledala in, nekakšna svetlost, in meni se je zdelo, da jo je Bog z roko pobožal, da se je svetnik nasmehnil in da je kača pod njegovo sulico zinila. Potem so mi zablistale oči, in padel sem na obraz poleg matrne obleke in na njeno levo roko, s katero me je pridržala in molil sem stokrat: „O Bog, ti vidiš mojo mater! O Bog, prosim te za očeta!“ Potem pa ne vem zakaj: „O Bog, ubij onega Zelenbača!“

Dolgo smo tako molili.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. februarja.

skem zakonu. Poljaki želé pač širše deželne avtonomije v šolskih stvaréh, ali vendar hočejo v bližnji bodočnosti se trdno držati zadnjega prestolnega govora. Vlado pa on opominja, da naj skrbi, da bode v državnih šolah odgoja res verska. On se tudi za sedaj ne strinja s trditvami, da bi državne šole bile zares brezverske. Popolnoma pa on razume nevoljo, ki je bila nastala na Dunaju zaradi odprave križa iz šole. „Očenaš“ in „Češčena Marija“ se ne dasta v šoli zameniti z nobeno pesmijo in molitvijo, ki bi ugajala vsem veram. Tak verski volapik bi ne imel nobene vrednosti. Potem je govornik osvetlil Kronawetterjevo željo po brezverski državljanski moralni. Grof Pininski je čital več takih knjig. V njih se le navaja, kaj kdo storiti ne sme, in kako se kaznuje, če zakrivi to ali ono. Tak pouk pač mladino bolj spridi, nego k dobremu navaja. S tem je bila razprava o pouku končana in prišel je na vrsto naslov

bogočastje.

Prvi je poslanec Kronawetter prodajal svoje neslanosti. Priporočal je, da se odpravi budget za bogočastje in se vsa stvar prepusti verskim občinam. Potem je govornik tožil, da se množe samostani v Avstriji in se postopa pri njih snovanju celo nepostavno. Kaj bi rekel cesar Jožef, ko bi to videl. Mislil bi si pač, tukaj bi imel dosti opraviti. Navajal je dva dvorna dekreta omenjenega cesarja, s katerima se prepoveduje beračenje ubožnih redov.

Minister Gauč je pojasnil Kronawetterju, da ameriške razmere v verskih stvaréh, kakor jih on želi, neso za Avstrijo. Potem mu je pojasnil, da se pri dovolitvi novih samostanov postavno postopa. Želeti je pa tudi, da poslanec tudi malo dostojneje govori o verskih redovih.

Najbolje pa Kronawetterju je posvetil baron Morsey. Rekel je, da naj se vrne cerkvi, kar se jej je vzelo, pa ne bode zahtevala krajcarja od države. Pojasnil je, koliko storé napadeni samostani dobrega za ljudstvo in da darovi, ki jih nabirajo, pridejo le prebivalstvu v korist.

Kronawetter je zopet poprijel besedo, hotel dokazati, da se je pod cesarjem Jožefom po pravici vzelo premoženje cerkvenim napravam, da torej cerkev nema ničesa zahtevati od države.

Baron Morsey ga je pa podučil, da bi po njegovih sklepih se lahko tudi židom konfiskovalo premoženje, za kar bi pa razven Schneiderja ne bil noben poslanec. Premoženje so cerkvi zapustili nekateri ustanovitelji za gotove namene. Kot jurist bi pa Kronawetter pač moral vedeti, da se tako premoženje ne sme kar tako vzeti. Če so cerkveni redovi izpolnivali namene, o tem po cerkvenem pravu nema razsojati kak vladar, temveč papež sam.

Ko je še govoril poročevalec Fuchs, se je debata zaključila in vsprejel ta naslov.

Prečitale so se še nekatere interpelacije, potem je pa bil konec seje.

Naposled moja mati vstane, stopi na stolec, in poljubi svetega Jurja. Tudi moja sestra stori tako, vzdigne mene in potem Jurčka, pa sva tudi midva podoba poljubila. Nato vzame mati suhi šopek, bosilika*) kateri je bil za podobo in steklenko z blagoslovljeno vodo, katera je visela nad podobo, namoči v ono vodo bosilek, pa nekaj šepetajoč prekriža z njim sobo. Potem počasi odpre vrata, pa na prstih pride do velike sobe, in prekriža s šopkom njena vrata.

Ej, kako lahko mi je takrat bilo, kako sem se čutil blaženega, kakor bi bil okrepčan. Ah, zakaj ne more biti več tako?

Komaj mati prekriža vrata od velike sobe, a notri nastane truš in bruš. Ne more se nič razumeti, razven ko je Zelenbač zakričal, kolikor je mogel:

„A kdo me more siliti, da bi dalje igral? Kje je ta?“

Nato zopet nastane nejasno šumenje in prepir. Potem smo čuli, kako so se odprla vrata, mrmranje in korake.

Ali oče ni prišel v sobo. Zastonj smo čakali. Tudi dan zasvita, jaz in Jurček sva že spala, a on še ni prišel.

(Dalje sledi.)

*) Bosilek: Ocimum Basilicum.

Nova večina. Jutri se bodo v klubih razkrile tajnosti vladnega programa, ali pojuteršnjim se pa razglasi tudi za drugo občinstvo. Za nas Slovence ta program gotovo ni ugoden, ker so z njim zadovoljni levičarji, zatorej tudi mi od njega nič dobrega ne pričakujemo. Konservativna stranka bajé vladnemu programu naravnost ne bode nasprotovala, ker je minister Gauč obljubil, da se bode naravnost se pa konservativci ne bodo zavezali, da se hočejo držati vladnega programa. To je razvidno iz poslednjega Ebenhochovega govora. Ta izjava jednega vodij nemških konservativcev levičarjem ni nič všeč. Radi bi bili videli, da bi bil Hohenwartov klub šel v opozicijo ali pa se vsaj razbil, da bi potem vlada od njih bila še bolj odvisna. Vlada sedaj bajé smatra svojo nalogo za končano, ko je sestavila za novo večino program. Sedaj naj se pa stranke same približajo na podlagi tega programa. Grof Taaffe se menda boji kake blamaže od daljnih pogajanj, zato pa sedaj hoče vse prepustiti strankam samim. Trdne večine sedaj gotovo ne bode, temveč le od slučaja do slučaja se utegnejo stranke kaj sporazumeti. Vsaka bode pa obdržala svojo samostojnost. Kakor so tudi levičarji zadovoljni z vladnim programom, ali vendar njih veselje ni popolno. Bojé se, da se vsako sporazumljenje zopet razbije, ko se bode začel v praksi izvajati vladni program. Ta program se opira na poslednji prestolni govor. S tistim prestolnim govorom so vse stranke bile nekako zadovoljne, ali ko je prišla adresna debata in je bilo treba nekako povedati, kako naj se prestolni govor izvaja, se je pa pokazalo tako nasprotje, da se nobena adresa ni mogla skleniti. Ravno tako se bodo tudi sedaj pokazale nove težkoče. Nove večine program čaka jednaka osoda, kakor češkonemško spravo.

Civilni zakon na Ogerskem še vedno najbolj razburja politične duhove. Pravosodno ministerstvo še dotične vladne predloge ni izdelalo in z njo sedaj najbrž posebno ne hiti. Vlada vé, da bode zadela na upor krone, velicega dela zbornice poslancev, večine gospodske zbornice in velike večine ogerskega prebivalstva. Gibanje proti civilnemu zakonu se vedno širi. Vlada se je zanašala v tej stvari posebu na pomoč protestantov, pa je delala račun brez krčmarja. Sedaj se posebno protestantje v Banatu oglašajo proti civilnemu zakonu. Vidi se, da na Ogerskem mej katoliki in protestanti ni tacega nasprotja, kakor bi kdo sodil iz liberalnih listov. Oboji bi se lahko sporazumeli, da židovski listi vedno ne hujskajo protestantov proti katolikom. Kakor se pa kaže, bodo tudi ogerski protestantje jeli spoznavati, da liberalizem k dobremu ne vodi in mu bodo obrnili hrbet. Da bi sploh bile kedaj svobodne volitve na Ogerskem, pa bi se pokazalo, koliko malo zaslonbe ima liberalizem. Liberalci se imajo za večino zahvaliti le židovskemu denarju, zato pa pred vsem morajo pospeševati le židovske koristi.

Sleparije v Italiji. Vlada se je nadejala, da vsaj nekaj mesecev ne bode v zbornici razprav o sleparijah pri bankah. Ta čas se bode pa stvar kako nekoliko potlačila in poravnala. Kakor se pa kaže, se je motila. Izpovedbe zaprtega ravnatelja rimske banke so pa stvar zopet spravile v tir. Izpovedal je, da je mej drugim poslanec Zerbi dobil 400.000 frankov od rimske banke, da je pospeševal njene sleparije. Preiskovalni sodnik je zaradi tega se obrnil do zbornice, da proti Zerbiu dovoli kazensko preiskavo. Danes je v zbornici razprava o tej stvari. Opozicija bode gotovo spravila v razgovor vse razmere pri bankah in obnovila svoj predlog, da posebna parlamentarna komisija vso stvar preiskuje. Sedaj bode zbornična večina že zaradi lastne časti težko odklonila tak predlog. Delovanje take komisije pa utegne biti za nekatere italijanske parlamentarce ravno tako osodepolno, kakor je delovanje panamske enquete v Parizu.

Panamska aféra. Kazenska obravnava proti panamskim podjetnikom bliža se koncu. Toliko ni spravila na dan, kakor se je pričakovalo, ker zatoženi podjetniki niso hoteli dosti izpovedati. Zadnje dni govoré razni zagovorniki, ki imajo sevéda težavno stališče. Najtežjo nalogo je imel Eiffelov zagovornik. Eiffel je izmed vseh podjetnikov najbolj sleparil. Njegov zagovornik je pa posebno naglašal,

da se Eiffel panamski družbi ni ponujal, temveč ga je zaradi velikih zmožnostij naprosila. Če se pa ne bode podjetnikom pustilo precejšnjega dobička, se pa nikdo ne bode hotel lotiti velikih podjetij.

Francoske hranilnice. Zguba pri panamskih papirjih je prebivalstvo pripravila ob zaupanje v francoske zavode. Nekaj Cassagnacovih člankov proti hranilnicam je zadostovalo, da je prebivalstvo začelo zahtevati svoj denar iz državnih hranilnic. Vladi se je zaradi tega zdelo potrebno, zbornici predlagati, da se sklene zakon, da se kaznuje z ječo do dveh let in globo do 20.000 frankov, kdor koli podkopa francoski kredit. Cassagnac je hudo govoril proti temu zakonu in dokazoval, da časopisi le store svojo dolžnost, ako opozarjajo na nevarnosti, katere se utegnejo pripetiti. Ministerski predsednik in finančni minister sta zagovarjala hranilnice in predloženi načrt zakona. Dva boulangista sta se bolj prepirala, nego pa govorila o stvari. Grof Mun in Larocheaucault sta obsojala napade časopisov na hranilnice, ali za predloženi zakon nista, ker se z njim omeji tiskovna svoboda. Zbornica je z veliko večino vsprejela zakon in sklenila, da se govora nabijeta po zidéh po vsej Franciji.

Angleški prestolni govor, s katerim sta se otvorili obe zbornici, naglašá dobre odnošaje z vsemi evropskimi državami. Če bodo Angleži izpraznili Ugando, to je odvisno od poročil, katere pošlje posebni komisar, ki se je tjekaj poslal. V Egiptu so se morale pomnožiti čete, tako se pa politika ni spremenila. Podkralj zagotavlja, da hoče postopati v sporazumljenju z Anglijo. Razmere na Irskem so se že znatno zboljšale. Zbornici se predloži načrt zakona, s katerim se irsko prebivalstvo še bolj zadovolji in pridobi za Anglijo. Volilni red se premeni, da bode vsak volilec imel le jeden glas. Sklene se več zakonov v prid delavcev, določijo se zlasti zavezanosti delodajalcev in pa čas dela za službujoče pri železnicah. Potem se napovedujejo razne reforme občinske uprave. — Prestolni govor je napravil najboljši vtis. Posebno odstavki o vnanji politiki ugajajo celó opoziciji, kakor je naglašal lord Salisbury v gorenji zbornici.

Slovstvo.

„Mluvnice (slovnica) slovenskega jezika“ slóve knjiga, koja je izšla te dni v Ottovem založništvu v Pragi v drugi izdavi na svetlo. Slovnico je spisal Slovencem znani pisatelj g. Jan. V. Legó. Cena 90 kr. Druga izdava te slovnice je najboljši dokaz, da je med Čehi, katerih dotike so vedno živahneje s Slovenci, dosti takih rodoljubov, ki se učé slovenščine.

Razgovor ugodni naroda slovenskoga, spisal o. Andrija Kačič. S tolmačem manj znanih basedij in s 46 izvirnimi slikami je izdala prekrasni biser hrvaškega slovstva pred kratkim knjigarna L. Hartmanna v Zagrebu. Žal se „starec Milovana“ najtoplejim slovanskim čuvstvom nadahnene pesniške povesti le premalo poznajo. Po našem menenju ne umeva jugoslavenskega duha, kedor ni proučil fra Grge Martića, narodnih pesmij in — Kačiča; tak bo morda zvarjal stih s stihom in sloko s sloko, pel o srčnih bolestitih in o svetobolni zgagi, a slovensko njegovo vzdihovanje ne bo. Pri tem pa ne škodi, če mu Slovenije najglavnejši zastopniki privpijejo prvo mesto mej slovenskimi pesniki. Ljudij, ki so se hodili v frazorodne, sanjarsko-abstraktne Nemce učiti in ki poznajo le tiste vzore pesništva, katere jim je profesor nemščine „saepe cadendo“ kanoniziral, ne more šteti Slovenstvo mej svoje. — Sicer pa stane pri zagrebškem židu omenjena knjiga — 1 gld.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. februarja.

(Konvertovanje državnih papirjev.) Z v predzadnji številki našega lista smo omenjali, da se bodo v kratkem zamenjali nekateri državni papirji z novimi štiriodstotnimi papirji, ki se bodo glasili na novo kronsko veljavo. Izmed avstrijskih državnih papirjev konvertovali se bodo sedaj nastopni: 1. 5% davka prosta avstrijska papirna renta (tako-zvana Maerz-Rente ali Dunajewsky-Rente), katere obresti se izplačujejo dne 1. marca in 1. septembra; 2. 4 1/4% državne obligacije Rudolfove železnice in 3. 5% državne obligacije Predarlske železnice. Razven teh avstrijskih papirjev zamenjalo se bode še 13 vrst ogerskih papirjev. — Lastniki teh drž. papirjev, zlasti farne urade, ki imajo te obligacije,

opozarjamo, naj nemudoma pregledajo svoje obligacije in ako imajo katere izmed gori omenjenih ter jih želé zamenjati, naj napravijo zapisnik, v katerega naj vpišejo številko dotične obligacije, njeno nominalno vrednost in vinculum, ako je vincilirana. Ta zapisnik naj se pošlje zadnji čas do 6. t. m. kakemu banknemu zavodu, katere smo že zadnjič omenili, ali pa bankni hiši J. O. Mayer v Ljubljani, ki bo konverzijo brezplačno oskrbela. Farni uradi naj pošljejo dotične zapisnike do 6. t. m. tudi knezoškofijskemu ordinarijatu v Ljubljani, ki bo oskrbel konverzijo. Obligacije pošljejo se lahko kasneje, ako se pa pošljejo ob enem z zapisnikom, pridrži naj se doma prepis omenjenega zapisnika. Kdor imenovanih obligacij ne naznači pravočasno za konverzijo, ta zgubi pravico do konverzije in se mu bodo svoječasno dotični papirji v denarjih izplačali.

(Višje gimnazije) v Ljubljani je danes v spremstvu gosp. dež. šolskega nadzornika J. Sumana obiskal vodja deželne vlade dvorni svetnik baron Hein.

(Drugi in zadnji koncert ruskega pevskega zbora) Nadine Slavjanske vrši se danes zvečer ob pol 8. uri v veliki dvorani „Tonhalle“.

(Komisija za vojaški nabor) je za sodni okraj Brdo odredila Prevoje, a ne Lukovico, kakor smo poročali svojedobno v običnem poročilu za vojačenje na Kranjskem.

(Potres. — Nesreča. — Železnica.) Iz Trebnega se nam piše: V sredo zjutraj nekako ob 1/2. uri smo čutili krepek sunljaj potresa (drugi pravijo, da dva sunljaja). Ali je to v zvezi z vulkaničnim bljuvanjem na otoku Stromboli (kakor znano blizu Sicilije), ki je bilo eden dan prej, ali s polno luno, ki je bila polna pol ure kasneje? — V torek je ponesrečil neki mož pri kopanju peska, zasukalo ga je. V življenju ni dajal ravno lepih izgledov. „Molče trobental bo: Memento mori!“ — Železnica se vedno gradi. V tunelu pod sv. Anjo delajo noč in dan, v nedeljo in praznik. Drugod se je bilo v hudem mrazu delo ustavilo, zdaj se je delo znova pričelo, koder je kamenito. Nam Dolenjcem se je delo ob nedeljah zdelo nekako čudno, pa naš podjetnik nas je potolažil, da se ga bomo že tudi Dolenjci privadili; drugod da to že znajo!

(Pretep in poboj.) Danes zjutraj proti 6. uri prišla sta v tukajšnjo Fl.-rjevo kavarno dva ponočnjaka iz delavskega stanu, katerih jeden, Janez Krigota po imenu, je zaspal pri mizi. Ko je kavarar opozoril tovariša Fr. Mihlerja, naj se odpravita, jel je ta buditi spečega, na kar je Krigota vzburjen priložil buditelju zausnico, vsled česar je navstal prepir mej njima. Lastnik kavarne miril je razgrajalca, kar nenadoma Krigota nekemu ravno navzočemu vojaku iztrga bajonet ter sune ž njim Mihlerja, ki je vsled sunka kmalu na to umrl. Poklicana komisija ukrenila je prenos umorjenega v mrtvašnico in je prišla zlodejca.

(Glede Wolfovega slovensko-nemškega slovarja) prosi „Kat. Bukvarna“, naj povemo gospodom naročnikom, da cena, 50 kr. za zvezček obsega tudi poštino, katere toraj ni treba plačevati še posebej. Tudi je slehernemu prepuščeno, da naročnino pošlje bukvarni za več sešitkov skupaj. Zvezček drugi izide prav kmalu.

(Nalezljive bolezni.) Iz Vinice se nam piše: Opazka gledé še „nepoznate bolezni“ v Idriji v „Slovenec“ z dne 28. jan. t. l., je napotila popisane, da napiše nekoliko vrstic. Meseca januarja in februarja leta 1884 je bila v treh vaseh viniške župnije epidemija koz in osepnic. Za isto boleznijo je umrlo takrat pet odraslih moških oseb. Meseca julija l. 1884 se je priklatlila ravno taka bolezen, kakor je zdaj v Idriji, v viniško župnijo. Bolezen je trajala do konca novembra 1884, ter v isti dobi umrlo za isto boleznijo 21 oseb v petih vaseh. Nobeden ni ozdravel, katerega je napadla bolezen. Rajnki dr. Eržen je nazival to bolezen „hydropsie“. Koncem meseca novembra 1892 prikazale so se zopet v župniji kože, ki so zdaj razširjene po 7 vaseh. Prva bolnica je umrla 29. novembra 1892. Do 31. januarja 1893 jih je umrlo na Vinici 8, na Novi Lopi 3 in na Dolajem Suhorju 1 oseb; skupno 12 oseb za kozami. Najmlajši mrlje je bil star 2 leti in 7 mesecev, najstarejši 12 let in 14 dni. Od odraslih dozdaj ni nobeden umrl. Nekateri bolniki so se zdravili po Kneippovi metodi s mrzlo vodo, kakor popisuje „Domači zdravnik“ na strani 131, 132, ki ga je na svetlo

dala družba sv. Mohorja leta 1892. Vsi dotični bolniki so v par dneh popolnoma ozdraveli, ker so zdravljenje pričeli takoj v prvem začetku bolezni.

(Nova zgradba v Ljubljani.) Dne 20. decembra lanskega leta vršila se je v tukajšnji c. kr. tabačni tovarni pismena ponudbena obravnava zaradi zgradbe novega trinadstropnega prostora za skladišča s proračunom 34.750 gld. 58 kr. Ponudili so: Kranjska stavbena družba 1 1/2% doplačila, trdka Tönnies 9 1/2% odpusta in stavbarski mojster Treo 14% odpusta. — Generalno vodstvo tabačne režiije na Dunaju je vsled tega zidanje izročilo stavbarskemu mojstru g. Treu.

(Naše pošte.) Iz Zagorja smo prejeli nastopne vrstice: Opirajoč se na § 19. tiskovnega zakona prosim, da vsprejmete sledeči popravek: Ni res, da bi se moglo tukajšnjemu c. kr. poštному uradu iz kateregakoli ozira očitati kaj takega, kar bi spadalo v škandalozno kroniko. — Jos. Modic, c. kr. poštar.

(Sneg v Ljubljani.) Za odvažanje snega z ulic in javnih trgov našega mesta je mestna blagajnica v Ljubljani v tretjem tednu januarja izdala svoto 302 gld. 88 kr.

(Občinske volitve) imajo letos v Črni na Koroškem. Doslej je v občinskem odboru gospodovala nemškutarsko-liberalna stranka, katere duševni očetje so uradniki grofa Thurna in družbe „Bleiberger Union“. Letos pa bo prišlo povodom volitve do hude volilne borbe; slovensko-katoliška stranka hoče se otresti težkega nemškega jarma, da bo Slovenec na domači zemlji sam svoj gospodar. Tako je prav! Nadejati se je hude borbe, ker bodo uradniki pritiskali na vse načine na volilce! A če vsi slovenski volilci storé svojo dolžnost, zmaga la bo slovenska stranka! V to pomoz! Bog!

(Pozabljenost ali hudomušnost?) „Domovina“ ni naznanila nov slovenski list „Primorski Slovenec“! v Trstu. Prav dobro pa ji je znan „Novičar“ in „Primorec“. Schöne Seelen finden sich.

(Iz Maribora) se nam poroča: Nadina Slavjanska, katere se je s svojim zborom odcepila od še slavnjšega očeta kapelnika, koncertovala je 30. pr. m. v gledišču. Dasi Maribor ni duhá, koji dišejo ruske narodne pesni, vendar je zadnji prostorček zaslonilo zbrano občinstvo; med vsemi je pa bilo Slovencev najlepše število. Iz sredine blizu 30 pevcev, šibkih dečkov in koščeni ruskoobraznih tenoristov in basistov prikaže se Nadina, da vodi v lahнем taktu v polukrogu okoleči jo zbor. Popolnega ni ničesa na svetu. A v dovršeni krasoti je pristni slavjanski mol pridonel nam do mehkega srca slovenskega in nas v resnici zavzel ne samo s čudnimi falsetnimi glasovi, v globočino neznatnega basu, z visočino, v kateri je čuteče melodije zlivala Nadina sama, ampak osobito z elegično močjo, ki je njemu in njegovemu narodu lastna. To je moralo občinstvo priznati z neprestanim ploskanjem, katero so jačili „živio“-klici. — Vincencijevo društvo je v prošlem letu 80—100 ubogih podpiralo in je jako ubožalo. — 11letni vrli deček, sin profesorjev, je ravno, predno je umrl, se vzdignil in vskliknil materi: Zdaj pojdi hitro z menoj, če hočeš ljubega Boga videti.

(Poroka.) V ponedeljek se bo poročil stotnik domačega polka g. Iv. Žagar z gospodično Klaro Pesjakovo.

(Iz Gorice) se nam piše: Zakrament sv. birme prejel je na svečnicni praznik br. Rafael Balner, frančiškanski klerik v Gorici. — Vikarijska cerkev v Podgori pri Gorici, dobi po prizadevanju marljivega g. vikarija Goloba nov Križ. pot. — Predsednikom čitalnice v Čepovanu voljen je č. g. župnik Fabijan. Interimistična vlada obžaluje svoj nepremišljeni telegram. — V Tolmici imajo zdravniške, ki bolnike le skozi okno zdravi. O njem vam še prilično poročam kaj več. — V Biljani je začel zvonik farne cerkve vsled starosti pešati. Na pomlad gradili bomo novega že z novim denarjem. — Zlatomašnik predč. g. Štefan Pahor, vikarij v Pevmi, ki je o Božiču nekoliko bolehal, je sedaj popolnoma ozdravil.

(V Cerevem) umrla je prve dni tega tedna deklica vsled opeklin.

(V Pervatini) našli so pri Vipavi zmrznjena dva sedemletna otroka. Prejšnji dan sta se bajé drsala v družbi drugih otrok.

(Celjska „Domovina“) posebno gorko priporoča „Slov. Svet“. Le beri priporočilo v inseratu: „Slov. Svet“ zagovarja nacionalno avtonomijo — zgodovinsko pravo vseh avstrij. narodov posebno tudi hrvatsko, h kateremu pripadajo tudi Slovenci.

Od kedaj pa?! „Slov. Svet“ oziral se bode sosebno na učiteljstvo, dijaštvo in ženstvo“. No ta recept vleče. Kaj se za duhovnike kuha, znamo. Pa naj še kdo reče, da „Domovina“ ni katoliška!

(S celjske gimnazije.) Celjski gimn. profesor Miha Knitl obsojen je bil na 20 gld. globe, ker je na časti razžalil svojega nemškega kolego. Da je Knitl zagrizen slavofoag vemo, a za danes odkrijemo še drugo njegovo stran, namreč njegovo šolsko predavanje o filozofiji. Koliko strupa je zavdal dijakom s sistemi, ki jih zastopata Pestalozzi in Diesterweg, in po katerih tudi on razlaga. Spominjam se še dobro, kako se je izrazil, ko mu neki dijak pove svoje dvome o neumrjivosti duše. Ne pozabimo pa, da je i prof. Knitl vžival že bogoslovski kruh. Corruptio optimi pessima!

Društva.

(Katoliška družba) v Ljubljani ima dne 5. februarja svoj letni shod, kateri se bo vršil zvečer ob 1/2. uri v društvenem prostoru, Stari trg št. 13.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca januarja t. l. vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 615 strank 178.490 gld. 48 kr., vzdignilo pa 346 strank 111.603 gld. 27 kr.

(Gasilno društvo v St. Vidu nad Ljubljano.) Vabilo k veselici in tomboli, kateri priredi prostovoljno gasilno društvo v St. Vidu nad Ljubljano v nedeljo dne 5. februarja 1893. l. v društveni dvorani v St. Vidu. Vsopred: 1. Rojakom, mešani zbor, Belar. 2. Govor, predčast. g. Ivan Žva n. 3. Na Planine, poje mešani zbor. 4. Pevčeva kletev, deklamacija, deklamuje gosp. Val. Koman. 5. Planinarica, poje mešani zbor, narodna. 6. Zvonikarjeva, poje mešani zbor, Bl. Potočnik. 7. Kje je meja? Izvirna gluma v 1 dejanju. Osebe: Matija Križ, polugruntar g. F. Dovič. Marijana, njegova žena, g. A. Tome. Polona, njujina hči g. Iv. Cirman. Blaž Kraž, Križev sosed g. Val. Koman. Zveriga, uradniški sluga g. Fr. Kremžar. — Tombola. — Vstopnina: I. sedež 50 kr., II. sedež 30 kr., III. sedež 20 kr., prostor za stojece 10 kr. — Začetek točno ob 5 uri zvečer. — K tej veselici in tomboli najuljudneje vabi odbor.

(Pevsko društvo „Zarja“ v Rojanu pri Trstu.) Vabilo na domačo veselico, katero napravi pevsko društvo „Zarja“ s sodelovanjem dramatičnega odseka „Tržaškega Sokola v dvorani „Društvene krčme“ (prej Pertot v Rojanu) v nedeljo dne 5. februarja 1893. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina k veselici za osebo 30 kr., k plesu 50 kr. Sedeži 20 kr. Radodarnosti se ne stavijo meje. Čsti dobiček je namenjen za društveni fond. — Vsopred: 1. Godba. 2. Nedved: „Zvezna“, moški zbor. 3. Godba. 4. Pagliaruzzi: „Stara mati“, balada, deklamuje gospd. V. Kavčič. 5. Hajdrih: „Slabo sveča je brlela“, četverošpev. 6. Godba. 7. Ipavice: „Kdo je mar“, zbor s tenor- in bariton-samospevom in četverošpevom, s spremljevanjem orkestra. 8. Godba. 9. „Doktor in njegov sluga“, burka v enem dejanju. 10. Ples, kateri traja do 4. ure zjutraj.

(Delalsko podporno društvo v Trstu) napravi dne 4. februarja v gledališču „Politeama Rossetti“ predpustno veselico s plesom. Pri veselici svira c. in kr. vojaška godba iz Pulja.

(Akademično društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v soboto, dne 4. februarja t. l., svoje šesto redno javno zborovanje s sledečim vsopredom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Predavanje iur. Savnika. 3. Poročilo odbora. 4. Poročilo odbora „ad hoc“. 5. Razgovor o poletnem izletu. 6. Slučajnosti. — Lokal: „Zum wilden Mann“, Jakominizasse. Začetek ob 8. uri. Slovanski gostje dobro došli!

Telegrami.

Dunaj, 2. februarja. Rumunski prestolonaslednik se je danes popoldne semkaj pripeljal in bil od cesarja sprejet.

Budimpešta, 2. februarja. Kakor poroča „Budapester Correspondenz“, je danes popoldne cesar kneza bolgarskega vsprejel v daljši avdijenci.

Budimpešta, 2. februarja. Dne 31. januarja so v Budimpešti trije zboleli za kolero. Včeraj in danes sta zopet dva zbolela. Sedaj je šest za kolero bolnih.

Kolonja, 2. februarja. Kakor je izvedela „Kölnische Zeitung“, ni res, da bi Anglija ugovarjala pridruženju Havaja Zjedinenim državam.

Atene, 2. februarja. Včeraj se je na otokih Zante in Kephallonia čutil drugi podzemeljski sunek. Nad sto poslopij se je bajé podrlo. Več vasij je popolnoma razrušenih.

Atene, 3. februarja. Včeraj je bil zopet potres na otoku Zante. Dež in toča sta popolnovala žalostni položaj. 26.000 ljudij brez strehe.

Vabilo na naročbo.

S 1. februarjem pričnjenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEČ“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gl. Četrt leta 3 gl.

Pol leta 6 „ Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gl. Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravišтво „Slovenca“.

Vsebina II. zvezka:

1. Davorin Trstenjak, slovenski pisatelj. Spisal Andrej Fekonja. 2. Trije snubci. (Romanca.) Zložil Anton Medved. 3. Iz nove dobe. Spisal Ivan Sovraan. 4. Menjava! Zložil Anton Medved. 5. Kako se je ženil Kobaležev Matija? Vesela povest. Spisal Podgoričan. 6. Voditelja kmetov. Črtica iz časa kmetovskih uporov. Spisal M. Š. 7. Slava Levu XIII. (Ob petdesetletnici škofovanja.) Zložil J. Š. 8. Na tuji zemlji. X. Zložil M. O. 9. Imena rodbine in svaščine. Sestavil Fr. S. Lekše. 10. Iz Novega Mesta v Bosno. Piše dr. J. Marinko. 11. Na jutrovem. Popisne in narodopisne črtice. Spisal dr. Fr. L. 12. Slostvo: a) slovensko, b) hrvaško. 13. Razne stvari. — Slike: 1. Podkraljeva palača „Ras et-Tin“ ob Aleksandrijski luki. 2. Davorin Trstenjak. Doprsna slika. (Po fotografiji.) 3. Davorin Trstenjak. Celotna slika. (Po fotografiji.) 4. Zapuščena pevka. (Izvirno narisal Ant. Gvaiz.) 5. Papež Leon XIII. (Po fotografiji.) 6. Bosanki, mohamedanki. (Narisal Jos. Germ.) 7. Deček z oslom v Kajiri. (Po fotografiji narisal J. Zeplichal.) 8. Pri učenju „talmuda“. 9. Egipčanski podkralj Abbas. (Po fotografiji.)

Tuji.

31. januarja.

Pri **Maliču**: Epstein, Weinberger, Pluchažek, trgovci; Herrman, potovalec, in Kappel z Dunaja. — Gold, trgovec, in Brna. — Turri, trgovec, in Tagliani, potovalec, iz Trsta. — Frank, potovalec, iz Blumenaua. — Geyer, tovarnar, iz Leiben-a. — Bežan, not. kandidat, iz Trebnjega. — Skok iz Idrije. — pl. Catinelli, nadporočnik, s soprogo, iz Heba. — Premožen iz Ljubljane.

Pri **Slonu**: Freiburger, Weinberger, Bing, Braun, trgovci, in Kuwa, potovalec, z Dunaja. — Rakar, s soprogo, iz Kranja. — Funkl, potovalec, iz Olomuea. — Kassian, potovalec, iz Prage. — Zdansky, potovalec, iz Ajdovščine. — Smolnikar in Rabzal iz Škocijana. — Schillbach, trgovec, iz Stuttgarta.

Pri **avstrijskem caru**: Drobnik iz Ljubljane.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 31. januarja 1893.

(Brzobjavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	glđ.	439.986.000 (+ 1.238.000)
Kovinski zaklad	„	289.213.000 (+ 44.000)
Listnica	„	142.787.000 (— 3.058.000)
Lombard	„	20.566.000 (— 638.000)
Davka prosta bančna rezerva	glđ.	55.614.000 (— 3.134.000)

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. jut.	740-7	-8-8	brezv.	megla	0-00
12. u. pop.	737-9	-3-0	sl. jzap.	„	„
9. u. zveč.	735-4	-1-8	„	„	„
7. u. jut.	738-2	-0-2	sl. zapad	megla	0-00
12. u. pop.	736-6	-1-6	brezv.	„	„
9. u. zveč.	735-3	-1-4	„	„	„

srednja temperatura obeh dni -1-0° in +0-4°, oziroma za 0-1 in za 1-5° nad normalom.

Pojasnilo.

Na prošnjo g. A. Koomurja, trgovca v Ljubljani, Dunajska cesta št. 18. naznanjamo, da njegov inerat v našem listu z dné 21. in 28. januarja t. l. ni razumeti tako, da bi bil gosp. Koomur prevzel tisto zalogo soli, kojoj je preje imel gosp. Fr. Pirker, — marveč le tako, da ima sedaj g. Koomur jedino zalogo soli v Ljubljani, mej tem, ko je preje jedino tako zalogo imel gosp. Pirker.

St. 2293.

Na Starem trgu št. 4 odda se

prodajalnica

za mesec maj.

Natančneje se izve nasproti št. 5, II. nadstropje. 91 3-1

Križev pot

90 cm. visok, prodá takoj za

65 goldinarjev

FR. TOMAN,

podobar in pozlatař 85 6-2

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 4.

Razglas.

Ker je uradno dokazano, da se je vnela v jednom tukajšnjem hleru pri goveji živini kužna bolezen na gobcu in parklih, se lasnikom goveje živine in prašičev naroča, da naj natančno opazujejo svojo živino, in če bi zapazili znamenja bolezni, kakor: unetije žleznate kože v gobcu, male mehurčke ali ugnide v čeljustih, ali če živina težko je in prežvekuje, ali če ima jednako unetje in rane na parkljih, da to takoj naznanijo podpisaneu magistratu.

Kdor bi to naznanilo opustil, kaznoval bi se z zaporom do dveh mesecev ali z globo do 300 glđ.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 1. februarja 1893.

Na drobno in debelo.

Marija Podkrajšek

v Ljubljani, Špitalske ulice 9

priporoča slavnemu občinstvu svojo veliko in najcenejšo zalogo vsakovrstnih

vencev in šopkov

za ženine in neveste.

P. n. gg. trgovci dobijo primeren odbitek.

Dalje priporočam najnovejše

nagrobne vence

s trakovi

po najnižjih cenah.

Na drobno in debelo.

Dunajska borza.

Dné 3. februarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 glđ. 55 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 „ 30 „
Zlata renta 4%, davka prosta	117 „ 05 „
Papirna renta 5%, davka prosta	101 „ 60 „
Akcije avstro-ogerske banke, 800 glđ.	1007 „ — „
Kreditne akcije, 160 glđ.	322 „ 25 „
London, 10 funtov stri.	120 „ 85 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 61 „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemških mark 100	59 „ 20 „

Dné 1. februarja.

Ogerska zlata renta 4%	114 glđ. 70 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 „ 05 „
4% državne srečke l. 1854., 250 glđ.	147 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 glđ.	148 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 glđ.	194 „ — „
Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	97 „ 50 „
Zastavna pisma	4 1/2% 101 „ 50 „
Kreditne srečke, 100 glđ.	194 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 glđ.	— „ — „

Ljubljanske srečke, 20 glđ.	23 glđ. — kr.
Avstr. rubežne križe srečke, 10 glđ.	18 „ 75 „
Rudolfove srečke, 10 glđ.	25 „ — „
Salmove srečke, 40 glđ.	68 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 glđ.	74 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 glđ.	152 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2865	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 glđ. sr.	93 „ 50 „
Papirni rubelj	1 „ 23 „
Laških lir 100	— „ — „

List „Mercur“.

Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi, Svati pismeni in ustni brezplačno.

Celotna naročnina s poštno pošiljateljico vred glđ. 2-50.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego

kolikor mož visokega obrestovanja

pri najpopolnejši varnosti

naloženih glavnice.